

Sulten efter Gud, er vejen til den fulde overgivelse.

"Jeg lever ikke mere selv. Men Kristus lever i mig" Gal. 2 v 20

Ruts bog

For anden gang, viste Herren mig, at jeg til et møde skulle undervise ud fra Ruts bog. Første gang var for flere år siden. Her var fokus på Ruts ydmyghed og vilje til at adlyde og følge Herren. Rut stillede ingen spørgsmål til Gud omkring den vandring, som han sendte hende ud på. Rut stillede ingen krav til Gud, hun fulgte blot Hans anvisninger. Dette modsat de oprørske Israelitter, der efter udfrielsen fra deres trældom i Ægypten konstant gjorde oprør imod Herrens vej og plan for dem. Hellere leve i trældom, end bevæge sig ud på en uforudselig vandring med Herre. Den vej som i den sidste ende ville have ført folket til Hans velsignelser, til det forjættede land.

Rut forstod dette. Drevet af kærlighed til Gud gik hun, søgende efter mere viden om ham, på Hans vej, hvilket førte hende ind i den fulde overgivelse til Herren. Hun blev til bruden, et symbol på enhed med Herren.

Denne gang viste Herren mig fortællingen om Rut i en større helhed. Jeg kan forestille mig, at der flere dybder i denne historie, end jeg her har fået vist.

Noòmi forlader Gud

Fortællingen starter med, at Ruts svigerforældre, Noòmi og Elemelek, sammen med deres to sønner flyttede fra Betlehem i Juda til det fremmede moabitternes land. Dette da der var hungersnød i deres eget land. Moabitterne var en stamme, som ofte lå i konflikt med deres Israelitiske naboer.

Jeg blev her vist, at Noòmi og Elemelek flytning, i virkeligheden handlede om, at de vente Gud ryggen, da de ikke fik hvad de søgte i troen på Gud. De søgte i stedet lykken i den verden som ikke havde Gud med sig. De fulgte kødets lyster.

Årerne gik for familien. De to sønner giftede sig begge med ikke-troende moabit kvinder. Efterfølgende blev først Noómi og senere de to svigerdøtre enker. Ingen af sønnerne havde nået at få børn.

Rut lære Gud at kende

Noòmi besluttede sig da for at vende tilbage til sit hjemland, som i denne udlægning af fortællingen, er troen på Gud. Rut beslutter sig at følge sin svigermoder i hendes tro. I fortællingen går Rut ud på en mark, tilhørende en slægtning til Noòmi, for at sanke aks. Hun får lov til at følge høstfolkene.

Gud viste mig, at marken er der, hvor hans ord bliver talt og høstfolkene er hans arbejdere, de der tjener ham gennem ordet. Noomis slægtning er her de troende.

Rut udviser trofasthed i sin nye tro. Hun bliver ved med at søge Gud for at lære ham at kende.

I fortællingen fik Rut efterfølgende lov til at sanke aks på et større område. Herren belønnede hendes trofasthed. Jo mere hun søgte ham, jo mere fik hun fra ham. Og jo mere hun fik fra Herren, desto mere delte hun med Noomi. Det vil sige, at Rut begyndte at evangelisere for sin svigermor.

Rut fik besked på, fra Herren selv, kun at søge ham og ikke gå til andre marker. Herren sagde "Hør, min datter! Du skal ikke gå hen og sanke aks på nogen anden mark! Nej, gå ikke herfra, men hold dig til mine piger her; Med andre ord betyder det "Hold dig til *min* lære".

Ruts trofasthed

Rut føler stor ydmyghed over for Herren og hans godhed mod hende. Gud svarer hende tilbage "Man har fortalt mig alt, hvad du har været for din svigermor efter din mands død, hvorledes du forlod din fader og din moder og dit fædreland for at drage til et folk, du ikke tidligere kendte".

Rut havde vendt sit tidligere liv ryggen for at følge Herren, og udvist trofasthed mod Noomi, som oprindeligt kom fra en troende slægt. Det betyder her, at Rut udviste trofasthed mod hans folk, som var det hendes egen slægt.

Kun Herren selv kan sætte os fri

Rut fulgte Guds folk, men kun en kan løse hende, sætte hende i fuldstændig frihed og det er Herren selv. Noomi vidste dette og hun rådgiver nu Rut til fuldstændig at underlægge sig Herren. Dette ved at Rut selv søger Herren og ikke kun gennem andre troende.

I fortællingen lægger Rut sig ved fødderne af markens ejer, dette mens han hviler sig efter. Rut tager en flig af hans kappe over sig. Gud viste mig, at Rut her går i bøn for en fuldstændig overgivelse.

Rut viser her, at hun kender til Guds almægtighed og at hun dels ønsker at underkaste sig ham fuldt ud, men dels også at hun ønsker at blive velsignet og at få del i hans salvelse (få hans kappe på).

Faderen og Sønnen

Markens ejer vidste, at det dengang var uset hos folket, at en kvinde kommer ud på "tærskepladsen" = beder om at komme ud i forjættelsen. Han beder hende vende hjem, dog giver han hende ekstra korn med, så hun ikke kommer tomhændet hjem.

Gud velsigner her Ruts indtrængen frem for ham, men venter med at besvarer hendes bønner.

Gud viste mig, at denne venten var en tros-prøve for Rut.

I fortællingen foregår der efterfølgende en dialog mellem markens ejer og en løser, som, ifølge markens ejer, er nærmere Rut end markens ejer selv er det. Markens ejer beder den anden løser om at løse Rut, men den anden løser giver opgaven tilbage til markens ejer med ordene "Kun du kan løse".

Jeg ser her samspillet mellem Jesus Kristus, Guds søn, og Gud selv. Jesus er vores vogter, vores hyrde, men det er Gud selv der er vores løser, ved Jesus Kristus.

Ruts velsignelse

Herren velsigner Rut. I fortællingen gennem et bryllup mellem markens ejer og Rut.

I denne udlægning, oplevede jeg en forening mellem Gud og Rut.

Efterfølgende modtager Rut følgende velsignelse fra Guds folk:

"Herrer lad denne kvinde, der nu drager ind i dit hus, blive som Rakel og Lea, de to der byggede Israels hus. Bliv mægtig i Efrata (frugtbar), og dit navn være priset i Betlehem.

Måtte dit hus blive som Perez hus, ham Tamar fødte Juda, ved de efterkommere, Herren giver dig af denne unge kvinde."

Dette er et bryllup, en forening, mellem en tidligere ikke troende kvinde og Gud. Gud velsigner, gennem de troende, denne kvinde til at tilhører hans slægt og til at bringe hans slægt videre. Vi ser her, at Gud betragter Rut som en sand slægtning, der er værdig til at fører hans slægt videre.

Foreningen med Gud

Dette sande slægtskab / foreningen med Gud kom af, at Rut dels tidligere havde forladt (omvendt sig fra) verden og dels at hun var drevet af en kærlighed, en længsel, en hunger efter Gud. Der står, i fortællingen, at hun gik på marken fra morgen til aften. Hun brugte med andre ord tid sammen med Gud gennem at søge hans ord for her igennem at lære ham at kende.

Langt det meste af Ruts bog foregår på marken, som repræsenterer sammenværet med Gud. Kun her bliver Rut mættet af, hvad hun får. Verden mætter hende ikke.

Rut får sit første kendskab til Gud gennem andre. Men til sidst var det ikke nok for Rut. Hun måtte selv danne en relation til Gud. Rut trænger sig ind foran Gud og beder om at blive "løst". Hun beder om at få den fulde overgivelse til ham. Gud besvarer

hendes bønner og hendes hunger, som udelukkende stammer fra Ruts kærlighed til Gud.

Guds væsen

Gud viser os her, at han ikke har personanseelse. Gud elsker mennesker, dette uanset hvilke trosretning de kommer fra og hvilke køn de har. Noòmi var født ind i en troende slægt, Rut kom fra en ikke troende slægt. Alligevel var det Rut, og ikke Noòmi som kom ind i den fulde forening (brylluppet) med Gud.

Rut selv, blev efterfølgende, oldemor til kong David. Et sandt slægtskab opstod fra denne kvinde.

I Ruts velsignelse siges der "må dit hus blive som Perez hus". Perez betyder at trænge sig frem. Perez skulle have været født som nr. to tvilling, men under fødslen trængte han sig frem, så han blev den første fødte. Han blev arving til kongeriget efter hans far kong Juda.